

The Naghash Ensemble

Songs of Exile

Hasmik Baghdasaryan, Tatevik Movsesyan *sopraan*
Arpine Ter-Petrosyan *alt*
Tigran Hovhannisyan *dhol*
Aram Nikoghosyan *ud*
Emmanuel Hovhannisyan *duduk*
John Hodian *compositie, piano*

Arthur Decock *woord*

wo 20 nov 2019 / 20 uur / Blauwe zaal
er is een pauze om 20.45 uur / einde 21.50 uur

programma

composities van John Hodian (°1957),
gedichten van M'krtich Naghash (15de eeuw)

Meditation on Greed
If In This World By Sin You Wander
Lamentations on the Death of A Child
Composed in Exile

pauze

Advice and Admonitions to the Soul
Futile Judgment
Woe To Those That Keep a Grudge
Prelude to Lamentations For The Dead
Lamentations For The Dead
Ode To Weddings and Human Happiness

The Naghash Ensemble & Songs of Exile

The Naghash Ensemble combineert de spiritualiteit van de traditionele Armeense zang met hedendaagse minimal music en de energie van rock en jazz. Drie sprankelende vrouwenstemmen en enkele ijzersterke instrumentalisten op duduk, oud, dhol en piano blazen nieuw leven in teksten van de middeleeuwse mysticus en priester M'krtich Naghash. Aan de basis van dit project liggen composities van de Armeens-Amerikaanse pianist John Hodian. 'Songs of Exile' is een diepgaande meditatie over de relatie van de mens met God, vanuit het perspectief van een monnik. Deels folk, deels klassiek en buitengewoon ontroerend. Bij het horen van sopraan Hasmik Baghdasaryan in de Tempel van Garni (Armenië) raakte John Hodian geïnspireerd voor deze composities. Hij bracht vele maanden door in de bibliotheken van Jerevan, New York en Berlijn om terecht te komen op een fragment van de middeleeuwse dichter M'krtich Naghash. De woorden raakten hem meteen en Hodian ging onmiddellijk op zoek naar de zestien andere gedichten. Hij vertrok vanuit de tekst en deze bepaalde dan hoe de muziek moest klinken. De keuze voor instrumentatie gebeurde intuïtief, maar complementair: piano in combinatie met de aardse klanken van de dhol, duduk en oud. Naghash was een priester en zijn poëzie is zowel eenvoudig als diepzinnig, het zijn zowel dialogen als pure poëzie. Hodian was vooral geïntrigeerd door de teksten over de benarde situaties van de 'Ghareeb' of verbanning, door het thema van mensen zonder thuisland.

Als afstammeling van genocide-overlevers, is Hodian vertrouwd met de verhalen over waar naartoe te vluchten, wie te vertrouwen is en over hoe je de tragedie van de Armeense genocide overleeft. De Armenen zijn verspreid over de hele wereld en hun lot en geluk worden bepaald door de plek waar ze terecht komen. Hodian staat nog steeds perplex dat de beslissing van de overlevers zo'n grote impact maakte op alle komende generaties. Net als vele andere hedendaagse componisten, slaagt Hodian er niet in een label te plakken op zijn muziek. Folk of klassiek, etnisch of universeel, oud of modern? Uiteindelijk is het voor hem een natuurlijk product van iemand die opgroeide met Armeense muziek, Europese klassieke muziek studeerde tijdens zijn jeugd, zijn brood verdient als improvisator jazz en voortdurend omringd wordt door hedendaagse rockmuziek.

"East meets West and antiquity meets modernity in this collection of ruminations, lamentations and incantations. Highly intriguing yet accessible." - NPR

"Composer John Hodian brings the poems of the 15th century Armenian priest M'krtich Naghash to life. The songs are unmistakably Armenian, but out of this world."
- Armenisch-Deutsche Korrespondenz